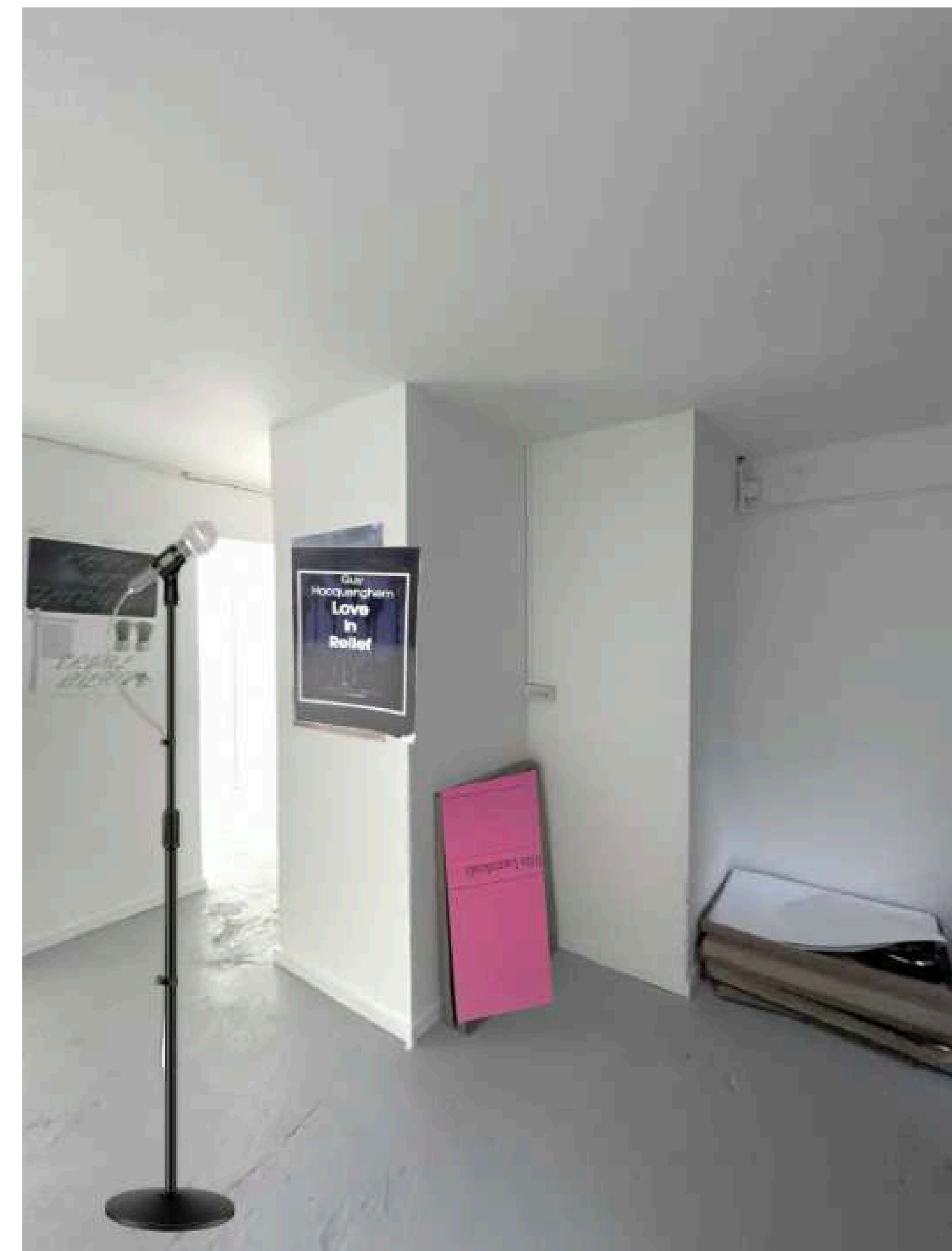

Ville Laurinkoski: LOVE IN RELIEF

7. februar - 16. marts 2025

Mock-up af udstilling i All all all

All

Ville Laurinkoski Portfolio

*A
aa*

FIN DE SECTION, 2024, Pro Artibus' Galleri Elverket, Ekenäs, Finland

FIN DE SECTION, *Changes* performance, 2024, Drifts Festival, Levyhalli Suomenlinna, Helsinki. Duration 25:00 min.

*All
all*

All all all is a residency-based and processual exhibition platform. Tryouts is an exhibition program and a series of shows, investigating the performative gesture.

All all all
Open by appointment

All all all
Ryesgade 8, København N

UDVALGT PR ALL ALL ALL

Information

kan møde arbejdende kunstnere. Og nu har Gl. Strand i København afsat nogle kælderlokaler til projektrummet All all all, hvis udstillinger ifølge programmet »udfordrer ideen om det lærdige projekt«.

Det er nu ikke, fordi der er noget ufærdigt ved udstillingen *No Core*, der er skabt af Julie Falk (f. 1991), der dimitterede fra Kunstakademiet i København i 2018. Tværtimod er udtrykket stramt og overbevisende – og tæt beslægtet med Nanna Abells.

Når man går ind, møder man to lange og lidt slatne brune rør; det viser sig at være tomme paprør fra fyrværkeri, der er blevet efterladt i regnen. Det ligner et fadermord, endnu en væltet fallos, indtil man læser den tilhørende tekst, der forklarer, at værkerne udspringer af kunstnerens kræftdiagnose. En bivirkning af kemoterapi er nervedød – bogstaveligt talt, at nerveforbindelserne ikke slår gnister længere – hvilket gør de tomme rør helt sørgmodige.

På væggen hænger en bronzeafstøbning af hårstrå fra parykker og ligner et lille spyd; i det tilstødende lokale møder man en muslingskal, der har fået boret huller i sig. Mødet mellem muslingens ujævne perlemor og de perfekt cirkulære boremærker får mig til at tænke på trepanation. Altså huller boret i kraniet med medicinske formål.

Falk har en evne til at koble tunge følelser med minimale, men effektive udtryk, hvilket kulminerer i et kort videoværk, hvor kunstneren iført paryk går rundt med sikre, lange skridt på Rigshospitalets helikopterlandingsplads. Med titlen »Détournement« refererer hun til surrealisternes omvendinger. Hvor den medicinske højborg som regel indkapsler patienten i sin sygehuskrop, tager Falk magten tilbage. Nu er det hende, der tramper rundt og gør Rigets tag til sin helt egen catwalk. Resultatet er råt, ømt og præcist.

Årets tre bedste udstillinger ifølge kunstner Elijah Mesayer fra København.

At Elijah Mesayer 10.12.23 Julkalender Article in English

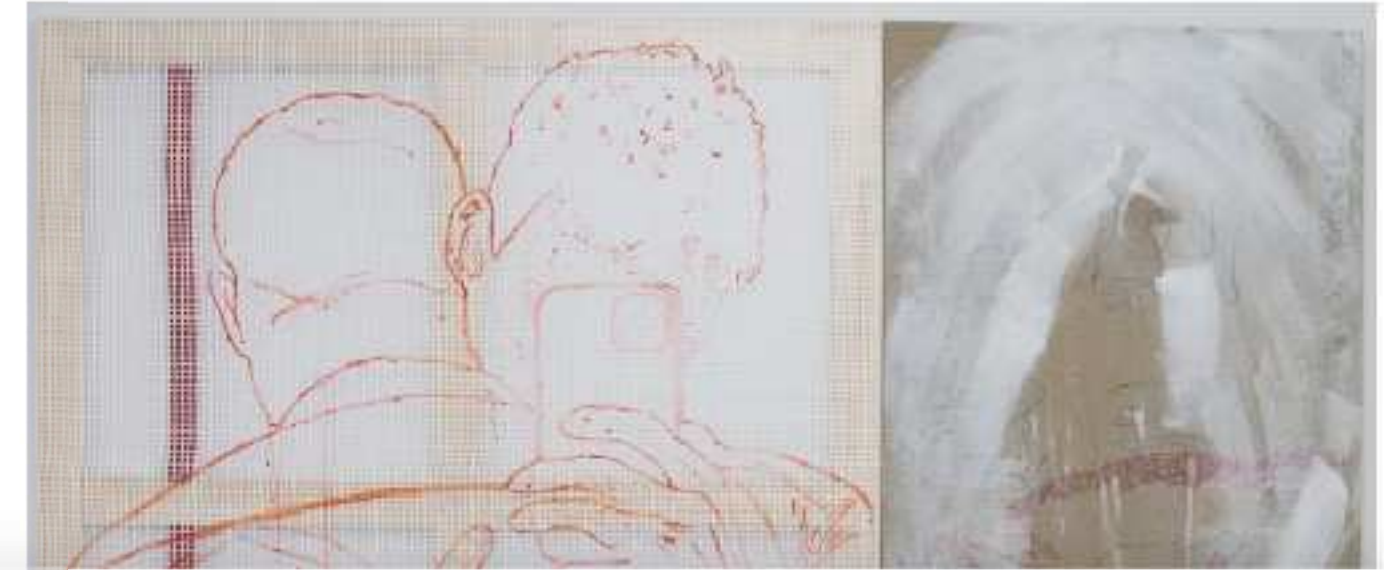
Ihsan Saad Ihsan Tahir, أختفوا وراء الشمس (They Disappeared Behind the Sun), All all all, København

En af de mest delikate, men alligevel stærkeste udstillinger, jeg har set i meget lang tid. For mig havde det allermest spændende aspekt at gøre med kunstnerens rejse til og fra de valgte motiver og materialer, og hvordan historien, der nærmest fremstod som stillbilleder fra en film, berettede om en stilhed så stærk, at det ikke rækker blot at kalde den poetisk. Det følte som at komme hjem – og på samme tid som om man aldrig har haft et hjem. Ligesom kunstneren selv, der mistede sin stemme for en tid, blev jeg tavs og uden ord.

Politikens kunstanmelder: Nu gør jeg noget, som jeg ikke kan huske, om jeg nogensinde har gjort før

Der bliver gået nye og spændende veje i udstillingsstedet All all all, både når det kommer til stedets profil og den aktuelle udstiller, en helt ung og meget lovende kunstner.

AUTOMATISK OPLÆSNING

Kunstkritikk

Nordisk kunsttidsskrift

Scooterdrømme

Maskulin identitet og familiære erindringer forenes i Ihsan Saad Ihsan Tahirs sensible malerier på udstillingsstedet All all all.

Af Claudine Zia 20.03.23 Kritik

Udstillingens titel, der på arabisk hedder أختفوا وراء الشمس (*They Disappeared Behind the Sun*), er et udtryk, der anvendes i Mellemøsten om personer, som pludselig forsvinder, uden at de pårørende kender til ofrenes skæbne. I pressteksten henvises der til de mennesker, der er forsvundet under krigen i Irak. De præcise omstændigheder uddybes ikke, men man fornemmer en melankolsk tone i værkerne.

Man trækkes langsomt ind i motivernes indre og ydre narrativer, hvor flørlette kroppe og trykte ord filtreres sammen. Personer på scootere i Bagdads gader vender ansigtet mod eller ryggen til beskueren. Det ligner snapshots taget fra en ferie, og der er noget hverdagsligt over motiverne. Alligevel emmer de af en kompleks længsel og underfundighed. I værket *Palm Angels* er det næsten som om, den flade skikkelse er malet spontant med røde og grønne streger, som en øjeblikkelig registrering af noget, der hele tiden er ved at forsvinde mellem kunstnerens hænder. Øverst i billedet aner man toppen af et palmetræ, suppleret med gesso i brede, rykvisse penselstrøg.

All

Julie Falk, Détournement, 2022, still fra s/h film, 2:46 min, loop.

Julie Falk, *No Core*, All all all, København

I de store følelsers tid skulle man tro, at spækket var større og nuancerne flere, men alt for ofte ender det med, at alting skrives i versaler, i sort eller hvidt, dem eller os. Lige her kilede Falks præcise, porøse skulptursprog sig ind. Med store hvide papruller og en perforeret muslingskal stillede hun basale spørgsmål til skulpturen, som også handlede om individets og kunstens muligheder, med eller uden kerne. I videoværket skridtede en kvinde rundt på toppen af Rigshospitalets helikopterlandingsbane. En mørk silhuet i lang frakke og blårende bukseben. Et détournement af

Julie Falk, Détournement, 2023, still fra s/h film, 2:46 min, loop.

På toppen af Rigshospitalet, oven på mere end tusinde sengepladser, spadserer en kvinde rundt. Kroppen er en mørk silhuet med lang frakke og bløde bukseben, der blafrer i vinden. Den korte slowmotion film kører loop. Byens tage og høje kraner passerer i baggrunden, igen og igen. Kun få mennesker kommer her på Helipaden, det oktagonformede plateau, hvor helikoptere lander med de mest akutte patienter. Det er kunstneren selv, Julie Falk, der skridter rundt heroppe. Nærmest som et hack af hospitalet og al dets væsen, ikke mindst dets udestående med hendes egen krop. Parykken er markøren, de sølvhvide lokker, som fjedrer ved hvert stoiske støvleskridt.

Julie Falks cool videoværk *Détournement* (2023) kom til skue i fredags på årets første store og velbesøgte ferniseringsaften i København. Det indgår i hendes ellers ret skulptursprøde udstilling på det nye udstillingssted All All All. Der var også solide sooper hos Lagune Ouest med Emilie Bausager og hos Galleri Susanne Ottesen med Nanna Abell. I sportens verden ville man nok have kaldt det for en lovende start på sæsonen.

Del

Print

OPLEV! Hvordan lyder kunst, koncerter, oplæsninger, drinks og dumplings for en vigtig sag? **Kombinationen kan du få denne uge hos udstillingsstedet All All All**, der netop er rykket fra Kunsthallen Gl. Strand til egne lokaler i Ryesgade på Nørrebro. Indtil det nye sted er helt klar til at slå dørene op med fuldt program i juni afholder All All All en række events. Det første af slagsen sker torsdag 25. april og er en aften med kunst med det formål at samle penge ind til nødhjælp og humanitær bistand til civile i Gaza. På programmet er blandt andet musik fra Yasmina Derradj, der under aliaset **Zoumer laver kunst inspireret af reptiler og frihedskæmpere**. Du kan også opleve den dansk-transke musiker **Melodi Ghazal**, forfatteren **Sidsel Ana Welden Gajardo** og kunst doneret af Ihsan Ihsan. Pengene går til organisationen Red Gaza, der hjælper med medicin, mad, hygiejne- og nødhjælpspakker til civile i Gaza i samarbejde med den britiske NGO, Lady Fatemah Trust. [Læs mere her.](#)